U S N E S E N Í

Předseda kárného senátu Nejvyššího správního soudu rozhodl v právní věci kárného žalobce: **ministr spravedlnosti** se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, proti kárně obviněnému: **JUDr. J. G.**, soudní exekutor, Exekutorský úřad pro Prahu 6, se sídlem Bělohorská 270/17, Praha 6, zastoupený JUDr. Tomášem Jírou, advokátem se sídlem Tychonova 44/3, Praha 6, o odvolání kárně obviněného proti rozhodnutí kárného senátu kárné komise Exekutorské komory ČR ze dne 9. 10. 2007, č. j. KŽ 4/07-27, podle § 250 odst. 4 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád) s odkazem na ustanovení § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů,

t a k t o :

Zpětvzetí odvolání **s e b e r e n a v ě d o m í .**

O d ů v o d n ě n í :

Ministr spravedlnosti (dále jen „kárný žalobce“) podal k Exekutorské komoře ČR dne 27. 2. 2007 proti soudnímu exekutorovi JUDr. J. G. (dále jen „kárně obviněný“) návrh na zahájení kárného řízení (č. j. 57/2007-PERS-SO/2) pro kárné provinění podle ustanovení § 116 odst. 2 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „exekuční řád“). Porušení tohoto zákonného ustanovení spatřoval kárný žalobce v (blíže specifikované) nečinnosti kárně obviněného při výkonu exekutorské činnosti.

Rozhodnutím kárného senátu kárné komise Exekutorské komory ČR ze dne 9. 10. 2007, č. j. KŽ 4/07-27, byl kárně obviněný uznán vinným, že v exekučním řízení vedeném pod sp. zn. EX 130/03 byl ode dne 13. 9. 2005, kdy mu bylo doručeno usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 21. 10. 2004, č. j. Nc 803/2003-19, kterým byl zrušen příkaz k úhradě nákladů exekuce ze dne 30. 7. 2004, č. j. EX 130/03-50, s vyznačenou právní mocí, nečinný až do dne 21. 12. 2006, kdy vydal nový příkaz k úhradě nákladů exekuce pod č. j. EX 130/03-70. Tím porušil povinnost stanovenou § 2 exekučního řádu. Za to bylo kárně obviněnému uloženo kárné opatření – napomenutí.

Proti tomuto rozhodnutí podal kárně obviněný dne 21. 2. 2008 odvolání, které bylo spolu se spisovou dokumentací k předmětnému kárnému řízení předloženo dle čl. II bodu

7 přechodných ustanovení zákona č. 183/2009 Sb., kterým se mění exekuční řád a o změně dalších zákonů, Nejvyššímu správnímu soudu k projednání a rozhodnutí.

Dne 14. 3. 2012 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno zpětvzetí odvolání kárně obviněného, datované ke dni 28. 2. 2012. V něm doslova uvádí, že bere odvolání proti (výše označenému) rozhodnutí kárného senátu kárné komise Exekutorské komory ČR v celém rozsahu zpět.

Zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů, postup při zpětvzetí odvolání neupravuje. Podle § 25 tohoto zákona však nestanoví-li tento zákon jinak nebo nevyplývá-li z povahy věci něco jiného, v kárném řízení se přiměřeně použijí ustanovení trestního řádu. Podle § 250 odst. 4 trestního řádu zpětvzetí odvolání vezme, není-li překážek, usnesením na vědomí předseda senátu odvolacího soudu, a nebyla-li věc dosud tomuto soudu předložena, předseda senátu soudu prvního stupně. V dané věci nebyla shledána překážka, která by bránila zpětvzetí odvolání, proto předseda kárného senátu Nejvyššího správního soudu rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Zpětvzetí odvolání má ten účinek, že napadené rozhodnutí nabylo právní moci dnem, kdy podání obsahující prohlášení o zpětvzetí odvolání došlo Nejvyššímu správnímu soudu, tj. dnem 14. 3. 2012.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. března 2012

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda kárného senátu